

μυστήρια, αὐτοὶ ὅμως κεκρυμμένοι ὑπὸ ἀδιάρρηκτον πέπλον σκότους. Τὸ ἔργον τῶν δὲν ἦτο νὰ ἀνιχνεύωσι τοὺς κακούργους ἢ τοὺς ἀσελγείς, ἀλλὰ νὰ συλλαμβάνωσι πάντας τοὺς ἀπὸ τὴν μητέρα Ἑκκλησίαν ἀποστάντας, καὶ ἀκόμη ἐκείνους, ὅσοι εἶχον καὶ κατ' ἐλάχιστον ὑπερασπίζοντο δόξας ἐναντίας τῶν τῆς Παπικῆς Ἑκκλησίας. Ταῦτα πάντα ἡ Θηρεσία εἶχεν ἐξηγήσει εἰς τὴν κυρίαν τῆς ἡ Ἰσαβέλλα ὅμως τότε μὲν ἠκροάσθη τῶν λόγων τῆς ἀδελφῶς, τώρα ὅμως, καθὼς οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἠκολούθουν τὴν μαύρην ἐκείνην μορφήν, διαβαίνουσιν ἀνευ κρότου, ἡσθάνθη τὴν ἐνδυμασίαν αὐτῆς ἐγγίζουσιν αὐτήν, αἱ λέξεις τῆς θεραπαίνης τῆς ἐπανήλθον εἰς τὴν μνήμην τῆς, καὶ ἡ καρδιά τῆς ἡσθάνθη βάρος, συλλογισθεῖσα ὅτι ἐὰν ἐπέμενεν εἰς τὰς θρησκευτικὰς τῆς δοξασίας, ἐὰν ἐξηκολούθει νὰ ἀναγινώσκη τὴν ἀγαπητὴν τῆς Γραφὴν, ἐὰν δὲν ἐσυμμορφόνετο μὲ τὰς ἱεροπραξίας τῆς Παπικῆς ἐκκλησίας, ἴσως, μίαν ἡμέραν, μορφή τις καθὼς ταύτην τὴν μυστηριώδη καὶ φοβεράν, ἥτις εἶχε ἀφανισθῇ εἰς τὴν ἥδη σκοταζομένην ὁδὸν, ἤθελεν ἀκολουθήσει αὐτήν καὶ κατασκοπεύσει ἀκόμη καὶ αὐτὰς τὰς κρυφίας πράξεις τῆς, παραδώσει δὲ αὐτὴν εἰς μίαν τῶν μονήρων καὶ τρομερῶν εἰρηκτῶν ἐντὸς τοῦ φοβεροῦ Τριάνα. Ἡ Ἰσαβέλλα, καίτοι φύσει γενναία, δὲν ἠδύνατο νὰ ἀναλογισθῇ τοιαύτας συνεπείας ἀνευ τρόμου. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς εἶχον ἥδη ἀνοιχθῇ, ὁ δὲ θαυμασμός, μὲ τὸν ὅποιον κατ' ἀρχὰς εἶχεν ἀκροασθῇ τῆς Θηρεσίας, ἀντικατεστάθη ὑπὸ αἰσθηματος φόβου.

(ἰκολουθεῖ)

ΚΟΙΝΗ ΒΛΑΣΦΗΜΙΑ

Ὁ ἅγιος Χρυσόστομος ἔγραψεν εἰκοσι περίπου ὁμιλίαις κατὰ τῆς βλασφημίας, διὰ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς βαρύτητος τῶν ἀποδείξεων του, μαρτυρεῖ ὅτι ἡ ἔξις αὕτη εἶναι ἀνόητος, ἀλλ' ὅμως λίαν δύσκολος νὰ παραιτηθῇ — λίαν παράλογος, καὶ ὅμως γενικὴ εἶναι δὲ ἐπίσης ἀνίατος καὶ ἀνεπικερδής, διότι κατ' ἀρχὰς μὲν ἀρχεται διὰ τῆς μωρίας, αὐξάνει διὰ τῆς χρήσεως καὶ τρέφεται διὰ τῆς ἀθηρησίας καὶ τῆς περιφρονήσεως τοῦ Θεοῦ. Βεβηλώνει τὰ ἁγιώτατα πράγματα, ἀναμιγνύουσα βόρβορον μετὰ τῶν ἀκτίων τοῦ ἡλίου, τὸ ἅγιον ὄνομα τοῦ Θεοῦ μετὰ ἀνοσιῶν καὶ μηδαινοτήτων, πολλάκις δὲ καὶ μετὰ ἀσελγειῶν. Καταβιάζει τὰ ὑψίστα καὶ καθαρώτατα πράγματα εἰς τὰς κατωτάτας καὶ ἀσχημοτάτας σχέσεις, καὶ σύρει τὰ μυστήρια τοῦ οὐρανοῦ εἰς τοὺς δρόμους. Μεγαλειτέρα ἀσέβεια ταύτης δὲν ὑπάρχει τοῦ νὰ μεταχειρίζεται τις τὸ μέγα ὄνομα τοῦ Θεοῦ εἰς πᾶ-

σαν ἀνόητον ὁμιλίαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ σκεπασθῇ δι' αὐτοῦ, τὴν ἀδυναμίαν τῶν λόγων του. Τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ εἶναι τόσον ἅγιον, τόσον ἱσχυρὸν, ὥστε σχίζει ὅρη, ἀνοίγει τὰ σπάγγα τῆς γῆς, ἐκβάλλει δαιμόνια, κάμνει τὴν κόλασιν νὰ τρέμῃ καὶ τὸν οὐρανὸν νὰ χαίρῃ. Εἶναι ἡ ἰσχύς μας καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη μας, τὸ ἀντικείμενον τῆς λατρείας μας, καὶ ἡ ἐξασφάλις δλῶν μας τῶν ἐλπίδων ἃς ἐνθυμώμεθα λοιπὸν ταῦτα πάντα, καὶ ἃς μὴ προφέρωμεν αὐτὸ εἰμὴ μετὰ σεβασμοῦ, συαισθανόμενοι τί εἴμεθα ἡμεῖς καὶ τί δηλοῖ αὐτὸ τὸ ὄνομα.

ΟΙ ΕΝ Τῷ ΖΩΟΛΟΓΙΚῷ ΚΗΠῳ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΠΘΗΚΕΣ

Ἐν τῶν διασκεδαστικωτάτων θεαμάτων, ἰδίως διὰ παῖδια, εἰς τὸν μέγαν ζωολογικὸν κήπον τοῦ Λονδίνου εἶναι καὶ τὸ μέρος, ὅπου φυλάττονται οἱ πίθηκοι.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν δεικνύει ὀλίγα μόνον εἶδη ἐκείνων, τὰ ὅποια τηροῦνται καὶ τρέφονται ἐκεῖ.

Οἱ ἐπισκεπτόμενοι διασκεδάζουσι μεγάλως θεωροῦντες τὰ παιγνίδια τῶν πιθήκων, τὴν πανουργίαν, τὴν δεξιότητα καὶ τὸ εὐρέθιστον αὐτῶν οἱ μικρότεροι αὐτῶν εἶναι καὶ οἱ ἀστείτεροι. Πολλὰκις παραφυλάττουσιν, ἐνῷ οἱ μεγαλειτεροι ἔχουσι τὴν προσοχὴν τῶν ἐστραμμένην εἰς τι μέρος καὶ τότε πηγαίνοντες σιγὰ ἐκ τῶν ὀπισθεν συλλαμβάνουσιν αὐτοὺς ἐκ τῆς οὐράς καὶ τοὺς δίδουν μίαν καλὴν δγκυματλάν, ὥστε τοὺς κάμνουν νὰ φωνάζουν ἀπὸ τὸν πόνον· ἀμέσως δὲ πηδοῦν ὡς ἀστραπὴ εἰς τὰ ἄνω τοῦ κλωβίου διωκόμενοι ὑπὸ τοῦ δαγκασθέντος, καὶ συνήθως μὲν κουράζουσι τὸν διώκτην των, ὥστε παύει τὴν καταδίωξιν, καὶ κατερχόμενος κατακλίνεται ἐπὶ τοῦ ἀχύρου κυττάζων μὲ τὸ ἦμισυ τοῦ ὀφθαλμοῦ του πρὸς τὸ μέρος ὅπου ἵσταται ὁ μικρὸς ἐχθρὸς του, καὶ καιροφυλακτῶν, ἂν πλησιάσῃ, νὰ τὸν συλλάβῃ καὶ τοῦ δώσῃ τὰ ἐπίχειρα τῆς κακίας του! Ἐνίοτε δυὸς διωκόμενος βλέπων ὅτι δὲν δύναται νὰ διεκφυγῇ τῶν χειρῶν τοῦ διώκτου του καταφεύγει εἰς τὴν προστασίαν ἐνδὸς τῶν μεγαλειτέρων, ἐν βλέμμα τοῦ ὁποίου πρὸς τὸν διώκτην φέρει εἰς πέρας τὴν καταδίωξιν, καὶ οὕτως ἀποκαθίσταται ἡ τάξις!

Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ πίθηκοι διασκεδάζουσι μὲ τοὺς ἐπισκεπτομένους· διότι φιλοδωροῦνται μὲ διάφορα πράγματα ὡς λ. χ. μῆλα, σῦκα, καρύδια, γλυκύσματα, καὶ ἄλλα. Μεταξὺ δ' αὐτῶν ὑπάρχει καὶ ἓν εἶδος, τὸ ὅποιον ἐκατέρωθεν τῆς κοιλότητος στόματος ἔχει σάκκον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐνα-

ποθέτουσιν ὅ,τι δὲν θέλουν νὰ φάγουν ἀμέσως. Εἰς τοὺς σάκκους τούτους βάλλουν ὅ,τι τοῖς δοθῇ καὶ ζητοῦν ἀδιακόπως, ἕως οὗ τοὺς γεμίσουν, ἔπειτα ἀναβαίνουν εἰς ἐν μέρος καὶ ἀνὰ ἐν ἐκβάλλουν αὐτὰ καὶ τὰ τρώγουν μὲ ἡσυχίαν, ἐνῶ οἱ ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν αὐτὴν τὴν προμῆθειαν τῆς φύσεως

κάθηνται ἀντικρυ καὶ τοὺς κυττάζουν μὲ ὄμμα φθονερὸν!

Ἐάν δὲ κανεὶς τῶν πιθήκων ᾗται ἄτακτος πολὺ, ὁ φύλαξ μεταχειρίζεται κατ' αὐτοῦ τὴν ράβδον τοῦ καὶ οὕτως ὁ καλὸς ἐκεῖνος ἔρχεται στὰς φρένας τοῦ πολὺ ταχέως!

Πιθήκες εἰς τὸν Ζωολογικὸν Κήπον τοῦ Λορδίου.